

Dosarul nr. 2ra-1365/18

prima instanță: Judecătoria Anenii-Noi (Veaceslav Panfilii)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Angela Bostan, Anatol Pahopol, Veronica Negru)

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Visternicean

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasiliu Zadebschii, reprezentat de avocatul Andrei Tarîța,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vasiliu Zadebschii împotriva întreprinderii mixte „Dionysos-Mereni” societate pe acțiuni, Vladimir Pirojcov și Valentina Pîrcalab cu privire la constatarea nulității absolute a procurii, nulității actului juridic, obligarea încetării tulburării posesiei și repararea prejudiciului,

împotriva deciziei din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Vasiliu Zadebschii, s-a casat integral hotărârea din 22 decembrie 2014 și hotărârea suplimentară din 29 ianuarie 2016 a Judecătoriei Anenii-Noi și a fost emisă o hotărâre nouă prin care acțiunea depusă de Vasiliu Zadebschii s-a respins ca neîntemeiată,

constată:

La 07 decembrie 2011, Vasiliu Zadebschii a depus cerere de chemare în judecată împotriva întreprinderii mixte „Dionysos-Mereni” societate pe acțiuni (denumirea prescurtată ÎM „Dionysos-Mereni” SA) cu privire la constatarea nulității actelor juridice.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 19 iunie 2002, notarul Valentina Pîrcalab a autentificat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1806, conform căruia Vladimir Pirojcov, acționând în numele proprietarului Vasiliu Zadebschii, a înstrăinat societății ÎM „Dionysos Mereni” SA terenul agricol, cu suprafața de 2,36 ha, identificat prin numărul cadastral XXXXXX

Reclamantul a reliefat că, la încheierea tranzacției nominalizate, Vladimir Pirojcov a acționat în numele proprietarului terenului Vasiliu Zadebschii în baza procurii nr. 1475 din 24 mai 2002, autentificată de notarul Valentina Pîrcalab. Conform procurii, Vasiliu Zadebschii l-ar fi investit pe Vladimir Pirojcov cu asemenea împuterniciri.

Vasilii Zadebschii a susținut că, în urma acestor acțiuni frauduloase, a fost deposedat ilegal de patrimoniul ce-i aparținea în mod legal, fiindu-i încălcat flagrant dreptul de proprietate, protecția căruia este garantată prin art. 1 al Primului Protocol adițional la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale din 04 noiembrie 1950, art. 46 și 127 din Constituție, art. 316 din Codul civil.

La fel, a menționat că, prin falsificarea actelor, și folosindu-se de neglijența criminală a notarului Valentina Pîrcalab, Vladimir Pirojcov a înstrăinat terenul fără a avea în acest scop acordul proprietarului și împuternicirile necesare în acest sens.

Succesiv, invocând prevederile art. 216, 220, 196, 252, 315 și 316 din Codul civil, reclamantul a menționat că contractul de vânzare-cumpărare a terenului nr.1806 din 19 iunie 2002, încheiat între dânsul și ÎM „Dionysos-Mereni” SA, prin care a fost înstrăinat terenul nominalizat, nu poate produce careva efecte juridice pentru proprietarul de drept Vasilii Zadebschii, deoarece a fost încheiat fără încuviințarea sa.

Astfel, consideră necesar de a constata violarea art. 1 al Protocolului nr. 1 CEDO și repunerea sa în drepturile legale asupra terenului.

Vasilii Zadebschii a solicitat constatarea nulității absolute a procurii nr.XXXXX, autenticată de notarul Valentina Pîrcalab; constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a terenului, nr. XXXXX încheiat între Vasilii Zadebschii și ÎM „Dionysos-Mereni” SA, prin care a fost înstrăinat terenul cu suprafața de 2,36 ha, identificat prin numărul cadastral XXXXXX obligarea ÎM „Dionysos-Mereni” SA să înceteze tulburarea posesiei lui Vasilii Zadebschii asupra acestui teren, prin eliberarea terenului de viță cu vie; și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererile de completare și concretizare a pretențiilor din 18 aprilie 2012 (vol.I, f.d. 72-73, 78 recto-verso) și 05 decembrie 2013 (vol. I, f.d. 109-111 recto-verso, 112, 114-115), reclamantul Vasilii Zadebschii și-a înaintat pretențiile împotriva ÎM „Dionysos-Mereni” SA), lui Vladimir Pirojcov și notarului Valentina Pîrcalab, solicitând suplimentar încasarea de la copârâți a prejudiciului patrimonial cauzat prin deposedarea lui Vasilii Zadebschii de terenul nominalizat, în cuantum de 14 117 lei.

În motivarea cererilor de completare a pretențiilor, reclamantul a invocat că Pirojcov Vladimir și Valentina Pîrcalab sunt culpabili în egală măsură pentru deposedarea ilegală a sa de patrimoniu. Respectiv, aceștia urmează să-l despăgubească solidar pe Vasilii Zadebschii pentru prejudiciul cauzat.

Aderent, a menționat că ÎM „Dionysos-Mereni” SA, împreună cu Vladimir Pirojcov și Valentina Pîrcalab sunt obligați să-i compenseze reclamantului venitul ratat, începând cu 07 iunie 2011, pe care nu l-a obținut din culpa lor, precum și să repare daunele cauzate prin privarea ilegală de proprietate.

Reclamantul a evocat că venitul ratat l-a calculat conform formulei: 2,36 ha x T (tariful prețului normativ) x 64 bal/ha (bonitatea solului) x 2% (mărimea minimă a plății pentru arenda terenurilor agricole) / 365 zile * nr. de zile de folosință a terenului. Respectiv, pentru perioada 01 august 2003 – 07 septembrie 2006 (1 134 de zile) venitul ratat constituie 2 439 de lei; pentru perioada 08 septembrie 2006 – 31 decembrie 2009 (1 197 de zile) venitul ratat constituie 4 302 lei; și pentru perioada 01

ianuarie 2010 – 05 decembrie 2013 (1 435 de zile) venitul ratat constituie 7 376 de lei.

Prin hotărârea din 22 decembrie 2014 a Judecătoria Anenii-Noi (vol. I, f.d. 193, 197-201 recto-verso) a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Vasiliu Zadebschii împotriva lui Vladimir Pirojcov și Valentina Pîrcalab.

Prin hotărârea suplimentară din 29 ianuarie 2016 a Judecătoria Anenii-Noi (vol.I, f.d. 252-254) a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Vasiliu Zadebschii împotriva ÎM „Dionysos-Mereni” SA.

Prin decizia din 23 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău (vol. II, f.d. 40, 41-47) a fost admis apelul declarat de Vasiliu Zadebschii, casate hotărârea din 22 decembrie 2014 și hotărârea suplimentară din 29 ianuarie 2016 a Judecătoria Anenii-Noi și emisă o hotărâre nouă prin care acțiunea depusă de Vasiliu Zadebschii a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 25 ianuarie 2017 a Curții Supreme de Justiție (vol. II, f.d. 95-99) a fost admis recursul declarat de Vasiliu Zadebschii, reprezentat de avocatul Andrei Tarîța, s-a casat decizia din 23 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău și s-a remis cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de recurs a reținut că faptul indicării de reclamant a unor norme juridice care, în opinia instanței de apel, nu sunt aplicabile litigiului, și neprecizarea de către instanța de judecată a legii aplicabile litigiului, nu a generat nici schimbarea calității procedurale a părților, nici modificarea temeiului și obiectului acțiunii. Respectiv, cauza urmând a fi soluționată prin prisma legii ce guvernează raportul litigios, or, instanța de judecată este cea care cu ajutorul obiectului și a motivelor de fapt, urmează să facă încadrarea juridică, nefiind necesară indicarea de către reclamant a anumitor texte din lege pe care se întemeiază acțiunea.

Prin decizia din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău (vol. I, 238, 239-249) a fost admis apelul declarat de Vasiliu Zadebschii, casate integral hotărârea din 22 decembrie 2014 și hotărârea suplimentară din 29 ianuarie 2016 a Judecătoria Anenii-Noi și emisă o hotărâre nouă prin care acțiunea depusă de Vasiliu Zadebschii fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile adoptate pe dispozițiile art. 6 alin. (1) din Codul civil, art. 50, art. 66, art. 67, art. 89, art. 132, art. 148, art.149, art. 240/2 și art. 475 din Codul civil (în redacția anului 1964); art. 3 alin. (1), art. 118, alin. (1) și art. 121 din Codul de procedură civilă,

În consolidarea soluțiilor sale, Judecătoria Anenii-Noi, și Curtea de Apel Chișinău au reținut că prima instanță corect a apreciat materialul probator, însă, a interpretat eronat normele de drept material. Or, în speța dedusă judecării urmează a fi aplicate normele materiale ale Codului civil în redacția anului 1964, deoarece actele juridice nulitatea cărora se solicită a fi constatate au fost autentificate la 24 mai 2002 și 19 iunie 2002.

Cu referire la fondul cauzei, instanța de apel a constatat că reclamantul Vasiliu Zadebschii nu a probat faptul că ÎM „Dionysos-Mereni” SA nu ar fi un dobânditor de bună-credință a terenului litigios. La fel, nu a fost dovedit faptul că ÎM „Dionysos-Mereni” SA ar fi cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască despre existența cărora impedimente la încheierea contractului de vânzare-cumpărare a terenului agricol, precum și a eventualelor pretenții asupra imobilului respectiv.

Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia că ÎM „Dionysos-Mereni” SA este proprietarul bunului imobil și dobânditor de bună-credință al acestuia, astfel încât cerințele de recunoaștere a nulității contractului de vânzare-cumpărare a terenului agricol, nr. XXXXX fiind neîntemeiate.

Succesiv, au fost apreciate critic argumentele reclamantului precum că actul juridic ar fi fost semnat de către o persoană neîmputernicită. Or, împuternicirile reprezentantului Vladimir Pirojcov de a semna contractul de vânzare-cumpărare a terenului agricol, nr. XXXXX, au rezultat dintr-un act juridic autentificat notarial, iar ÎM „Dionysos-Mereni” SA nu a avut niciun temei să pună la îndoială existența împuternicirilor reprezentantului vânzătorului.

Deopotrivă, Curtea de Apel Chișinău a relevat că reclamantul nu a prezentat probe suficiente și pertinente, care să demonstreze cu certitudine falsitatea semnăturii sale pe procura nr. XXXXX. Respectiv, s-a conchis că în speță nu există temeiuri pentru a constata nulitatea contractului de vânzare-cumpărare a terenului agricol nr. XXXXX, ca fiind încheiat de o persoană neîmputernicită.

La 14 mai 2018, Vasilii Zadebschii, reprezentat de avocatul Andrei Tarîța, a declarat recurs împotriva deciziei din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, hotărârii din 22 decembrie 2014 și hotărârii suplimentară din 29 ianuarie 2016 a Judecătorei Anenii-Noi (vol. III, f.d. 21-24 recto-verso).

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a aplicat o lege care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și a apreciat arbitrar probele.

În acest sens recurentul a menționat că pe lângă normele generale privind reprezentarea și procura, conținute în Codul civil în redacția Legii din 1964, Legea nr. 1153 din 11 aprilie 1997 cu privire la notariat (abrogată prin Legea nr. 1453 din 08 noiembrie 2002, în vigoare la 21 februarie 2003), conține norme speciale cu privire la conținutul actului notarial de reprezentare, norme care au fost ignorate de instanța de apel.

Astfel, procura, nulitatea căreia se invocă, nu corespunde condițiilor impuse prin această normă, deoarece nu conținea mențiuni privind traducerea lui Vasilii Zadebschii conținutul procurii, deoarece acesta este vorbitor de limbă rusă, iar actul notarial întocmit în limba de stat.

Deopotrivă, conform Legii nr. 1153 din 11 aprilie 1997 cu privire la notariat, pe fiecare document notarial, fie că este întocmit pe o filă, fie întocmit pe mai multe, notarul face la sfârșitul documentului (nu la început sau la mijloc) un singur înscris de autentificare și aplică ștampila.

Această circumstanță denotă faptul că fila atașată la procură, și anume lista a 27 de persoane deținătoare de terenuri agricole, nu este parte integrantă a procurii nr. XXXXX. Însă, instanța de apel a lăsat fără apreciere acest fapt, precum și această listă. Mai mult decât atât, lista dată este întocmită într-o altă limbă decât procura, nu conține mențiuni cu privire la locul întocmirii, cât și înscrisul de autentificare și nu este aplicată ștampila notarului, fapte ce contravin normelor legii precitate.

La fel, recurentul a susținut că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că semnătura aplicată de către Vasilii Zadebschii este într-o limbă pe care acesta nu o posedă, numele și prenumele este greșit scris, specimenul semnăturii se deosebește de cel utilizat de către acesta, precum și că prima literă a specimenului semnăturii își are originea din alfabetul chirilic, iar restul simbolurilor din alfabetul latin.

Deopotrivă, în procură sunt indicate greșit datele de identificare ale recurentului, și anume „Zadepschii Vasile Semion”, pe când numele corect este „Zadebschii Vasilii Semion”, iar în lista atașată la procură numele fiind indicat chiar în limba rusă. Totodată, aceste acte conțin informații contradictorii cu privire la domiciliul recurentului, deoarece în procură este indicat s. Crețoaia, sect. Anenii-Noi, județul Chișinău, iar în lista atașată este menționat doar or. Chișinău.

Astfel, în prezența acestor circumstanțe, recurentul a considerat că nu și-a manifestat voința de a transmite lui Vladimir Pirojcov împuterniciri de a semna din numele său contractul de vânzare-cumpărare a terenului agricol, nr. XXXXXX

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, acesta este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Prin prisma art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, instanța de recurs atestă că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece din materialele cauzei nu poate fi stabilită data când i-a fost comunicată lui Vasiliu Zadebschii și reprezentantului acestuia, avocatului Andrei Tarîța, decizia Curții de Apel Chișinău, iar drept consecință nu poate fi stabilit momentul când începe să curgă termenul de exercitare a dreptului acestuia de a ataca hotărârea judecătorească.

În concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate, or, toate se rezumă la faptul că procura nr. XXXXXX, autenticată de notarul Valentina Pîrcalab a fost falsificată, iar drept urmare lipsește manifestarea voinței lui Vasiliu Zadebschii de a transmite lui Vladimir Pirojcov împuterniciri de a semna din numele său contractul de vânzare-cumpărare a terenului agricol, nr. XXXXXX.

La caz, este remarcabil că, în condițiile speței, manifestarea consimțământului lui Vasiliu Zadebschii de a transmite lui Vladimir Pirojcov împuterniciri de a semna din numele său contractul de vânzare-cumpărare a terenului agricol este dovedită prin semnătura acestuia aplicată pe procură. Respectiv, aceasta demonstrează manifestarea unilaterală de voință a recurentului de a da naștere unor raporturi de reprezentare între dânsul și reprezentatul Vladimir Pirojcov.

Cu referire la argumentele privind falsificarea semnăturii lui Vasiliu Zadebschii aplicată pe procura nr. XXXXXX, completul de admisibilitate de asemenea le apreciază ca fiind nefondate. Or, chestiunea cu privire la constatarea faptului „dacă semnătura atribuită unei persoane a fost executată de aceasta”, în esență, este o examinare criminalistică a scrisului și care are ca scop principal identificarea scripților. Cercetarea unei scripturi se desfășoară după criterii științifice întru stabilirea identității autorului pe cale indirectă. Prin urmare, stabilirea faptului dacă un text sau o semnătură au fost realizate de către persoana nominalizată se efectuează doar în urma unei cercetări științifice – expertize criminalistice a scrisului (grafoscopică/grafică).

Astfel, toate aprecierile semnăturii lui Vasiliu Zadebschii, aplicată pe procura nr. XXXXXX, făcute în cererea de recurs sunt lipsite de substanță, deoarece asemenea concluzii țin de competența exclusivă a specialiștilor licențiați în domeniul cercetărilor științifice ale scripturilor, și nicidecum de competența instanțelor de apel. Respectiv, faptul că semnătura aplicată pe procura nr. XXXXXX nu a fost executată

de către Vasiliu Zadebschii poate fi dovedit doar printr-un raport de cercetare științifică grafoscopică.

În această ordine de idei, completul de admisibilitate opinează că toate circumstanțele invocate de recurent ca fiind ignorate de către instanța de apel *de facto* au fost examinate de către aceasta, fiindu-le dată o apreciere cuvenită. Or, Curtea de Apel Chișinău a profilat în partea motivată a actului judecătoresc emis asupra fondului cauzei că „...la caz nu au fost prezentate probe suficiente și pertinente care să demonstreze cu certitudine falsitatea semnăturii lui Vasiliu Zadebschii de pe procura nr.XXXXX...”.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Vasiliu Zadebschii, reprezentat de avocatul Andrei Tarîța, nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Vasiliu Zadebschii, reprezentat de avocatul Andrei Tarîța, nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Vasiliu Zadebschii a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vasiliu Zadebschii, reprezentat de avocatul Andrei Tarîța, împotriva deciziei din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, în baza art. 433 lit. a) din Codul de

procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vasiliu Zadebschii, reprezentat de avocatul Andrei Tarîța, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vasiliu Zadebschii împotriva întreprinderii mixte „Dionysos-Mereni” societate pe acțiuni, Vladimir Pirojcov și Valentina Pîrcalab cu privire la constatarea nulității absolute a procurii, nulității actului juridic, obligarea încetării tulburării posesiei și repararea prejudiciului, împotriva deciziei din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Visternicean